

Ἡπ. (Ἄρτ.) Θράκ. *σιρβ'κός* Λέσβ. Μακεδ. (Βλάστ.) Σάμ. Σκυρ. Στερελλ. (Λοκρ. Φθιώτ.) *διρβ'κός* Λέσβ. *διρ'κός* Λέσβ. *σιρκός* Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) *σιαρβ'κός* Μακεδ. (Βογατσ.) *σαρνικός* Εὐβ. (Ἀνδρων. Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) *διρ'κός* Σαμοθρ. *σιαρ'κός* Μακεδ. (Γέρμ.) *ἀρνικός* Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀρσενικός*. Τὸ *ἀσρηνικός* καὶ παρὰ Σομ. Τὸ *ἀρνικός* ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἀρρηνικός* λεγομένου παραλλήλως πρὸς τὸν ἕτερον τύπον.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ἄρρην ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ θῆλυς, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) Καππ. (Ἄνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: *Ἀρσενικό παιδί*. *Ἀρσενικός γάιτος*. *Ἀρσενικὴ πέριδικα* κοιν. *Σιρκὸ φίδ'* Αἰτωλ. *Σιρκὰ πρόατα* αὐτόθ. *Σιαρβ'κὰ ἀρνιά* Βογατσ. *Ἀρνικὸν μουσκάρι* (μουσκάρι) Τραπ. Χαλδ. *Ἀρνικὸν κατιούδ'* (γαττάκι) αὐτόθ. *Ἀρνικὸν πρόγατον* αὐτόθ. *Ἀσιρνικὸ ζευγάρι* (ζεῦγος βοῶν ἀμφοτέρων ἀρρένων) Κρήτ. (Λατσίδ.) || Φρ. *Σερνικὴ γυναικα* (ἡ μιμουμένη τοὺς ἄνδρας, ἡ νεωτερίζουσα ἢ ἐκείνη ποῦ διευθύνει τὰς ὑποθέσεις ὡς ἀνὴρ) Μάν. *Γυναικα ἀρνικέσσα* (ἀνδροπρεπεῖς τρόπους ἔχουσα, ἀρρενωπή) Τραπ. *Ἀρνικὸν περδίκ'* (περδίκι. Ἐπὶ κορασίου ζωηροῦ) αὐτόθ. *Ἐζ' νοῦ σιαρβ'κὸ* (ἐπὶ τοῦ στερουμένου νοῦ δημιουργικοῦ) Βογατσ. *Ἀρραβωνίζεται* τὰ *σερνικά* παιδιὰ μέσ' εἰς τὴ χρυσὴ τῆς τῆν κοιλία (λέγεται σιωπηλῶς ὑπὸ γυναικὸς ἰσταμένης ὀπισθεν τῆς νύμφης κατὰ τὴν ὥραν τῆς στέψεως, ὅτε ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ δεῖνα τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ δεῖνα» διὰ τὴν γεννήσῃ αὐτὴ ἄρρενα τέκνα, ὅταν δὲ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῇ «στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ κτλ.», ἐπαναλαμβάνεται ἡ φρ. *στεφανώνεται* τὰ *σερνικά* παιδιὰ κτλ.) Λευκ. *Ἀέρας ἀρσενικός* (ὁ βόρειος ἄνεμος οἰονεῖ ὡς ἀνδρικός, σταθερὸς καὶ εἰλικρινὴς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν νότιον, ὅστις θεωρεῖται ὑπουλός καὶ ἄστατος καὶ διὰ τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς *θηλυκός*) Τῆλ. *Ἡῦρα τὸ μπελᾶ μου ἀπὸ τὸν δεῖνα εἰς τ' ἀρσενικά* (συνών. *ἔμπλεξα εἰς τὰ γιερὰ*) Ἀθῆν. || Παροιμ. *Ἀσ' σὸν ἀρνικὸν τὸν γάιδᾶρον γάλαν ἐβγάλλ' καὶ παῖρ'* (ἀπὸ τὸν ἀρσενικὸ γάιδαρο βγάζει γάλα. Ἐπὶ τοῦ λίαν ἱκανοῦ εἰς τὸ νὰ πορίζεται κέρδη) Χαλδ. κ.ά. Γνωμ. *Ὅταν γεννιέται σερνικό, γελᾶνε καὶ τὰ κεραμίδα* (χαίρουν πάντες διὰ τὴν γέννησιν ἄρρενος τέκνου) Πελοπν. *Ἀπὸ θηλυκὸ νὰ ζῇ, κάλλιο σερνικό κι ἂς πεθάνῃ* (τόσον πολὺ ὑπερέχει τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν τέκνον, ὥστε πολλοὶ γονεῖς προτιμοῦν ἀντὶ θυγατρὸς υἱὸν ἔστω καὶ ἂν μέλλῃ νὰ εἶναι βραχὺς ὁ βίος του) Κεφαλλ. *Τὸ ἀρσενικὸ σφαχτὸ ἢ τοῦ λύκου ἢ τοῦ μαχαιριοῦ* (ἐπὶ τῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται τὰ ἄρρενα) Μάν. *Τὰ σερνικά εἶναι οἱ στῦλοι τοῦ σπιτιοῦ* (εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τῆς ἀνορθώσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ οἴκου. Πβ. ἀρχ. Εὐριπ. Ἰφιγ. Ταύρ. 57 «στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες») Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. || Ἄσμ.

Νά ν' ὁ γαμπρὸς πολὺχρονος κ' ἡ νύφη καλομοῖρα, νὰ κάμῃ σερνικά παιδιὰ σὰν τοῦ Μαγιοῦ τὰ μῆλα

Λευκ. 2) Ὁ ἔχων ἐξοχὴν κονδυλοειδῆ ἢ ὁποῖα ἐμβαλλομένη προσαρμόζεται εἰς κοιλότητα καὶ γενικώτερον ὁ ἐμβαλλόμενός που, ἐπὶ πραγμάτων καὶ ἰδίως ὀργάνων κοιν. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀρσενικὴ κόπιτσα*. *Ἀρσενικὸ κλειδί* (τὸ μὴ ὄν σωληνοειδὲς εἰς τὸ ὅποιον νὰ εἰσέρχεται γλωσσὶς τοῦ κλειθροῦ, ἀλλ' ὡς ἔμβολον εἰσα-

γόμενον εἰς τὸ κλειθρον) κοιν. *Ἀρσενικὸ κλαρί* (κλάδος δένδρου μονοκόμματος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν διχαλωτὸν εἰς τὸ ἄκρον *θηλυκὸ κλαδί* καλούμενον, διὰ τῆς ἐμπλοκῆς δὲ τοιούτων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν κλάδων κατασκευάζεται φράκτης) Πελοπν. *Ἀρνικὸν ἀνοιγάρ'* (κλειδί) Χαλδ. *Βελόνι ἀρσενικὸ* (ὁ ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς πρύμνης λέμβου σιδηροῦς κάθετος ὀβελίσκος ὅστις εἰσερχόμενος εἰς τὸν κρίκον τοῦ πηδαλίου στηρίζει αὐτὸ) πολλαχ. *Εἶχαν ἓνα σιρκὸ λ' θάρ' κι τ' ἄλλον θηλ'κὸ κι τὰ βαλαν' εἰς τοῦ γδοιφύρ' κι δὲ χάλαϊ* (ἐκ παραμυθ.) Αἰτωλ. *Ἀντίθ. θηλυκός*.

β) Πυραμιδοειδής, ὡς δενδροκομικὸς ὄρ. πολλαχ.: *Ἀρσενικὸ κυπαρίσσι*, ἢ πυραμιδοειδὲς κυπαρίσσιος (*cupressus sempervirens pyramidalis*). 3) Ἄγονος, ἄφορος Ἴων. (Κρήν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά.: *Σερνικός τόπος* Καλάβρυτ. *Ἀσερνικὴ χρονιά* (ἔτος ἀφορίας) Κρήν. *Ἀντίθ. θηλυκός*. **β)** Ὁ παράγων μικροῦς, ἀλλ' ἐκλεκτοῦς βότρους, ἐπὶ κλήματος Πελοπν. (Κορινθ.): *Ἀρσενικὸ κλήμα*. *Ἀντίθ. θηλυκός*. 4) Συμπαγής, σκληρὸς Νάξ. κ.ά.: *Ἀρσενικὸ τυρί* (ὁ συνήθως σφαιρικοῦ σχήματος τυρὸς). Συνών. *κεφαλοτύρι*, ἀντίθ. *θηλυκὸ τυρί*.

5) Ἀγνός, καθαρὸς, ἐπὶ πράγματι Κρήτ. Πάρ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.: *Λιβάνι ἀρσενικὸ* (ὁ λευκὸς καὶ καθαρὸς σταγονίας λιβανωτὸς χρησιμοποιούμενος συνήθως ὡς φάρμακον εἰς μαγικὰς ἐνεργείας) ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Νὰ φέρν' ὀκάδες τὸ κερί καὶ μίστατα τὸ λάδι καὶ μὲ τὸ πετροκόφινο τ' ἀσερνικὸ λιβάνι

Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. CWessely P. Mag. Par. 1,906 «λίβανον ἀρσενικόν».

6) Γενναῖος Θράκ. (Αἰν.) 7) Ὁ ὑπερβάλλον, ὁ ὑπερνικῶν, μόνον τὸ οὐδ. ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ Εὐβ. (Κονίστρ.) Κρήτ. κ.ά.: *Ἀρσενικὸ σκαμπίλι* (ὁ ἄσσος ὁ ὑπερνικῶν τὸ δύο, ἦτοι ὁ ἀριθμὸς 11 τὸν 10). *Ἀντίθ. θηλυκός*. 8) Ὁ προερχόμενος ἐξ ἄρρενος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ γραμματικοῦ γένους Κέρκ.: *Δανλὶ ἀρσενικὸ* (τὸ προερχόμενον ἐκ δένδρου ἐκφερομένου κατ' ἄρσεν. γέν., οἷον ὁ *πεῦκος*, ὁ *πλάτανος* κτλ. *Ἀντίθ. δανλὶ θηλυκός*).

Β) Οὐσ. 1) Κατ' ἄρσεν. ἢ οὐδ. γένος ὁ *σερνικός*, τὸ *σερνικό*, τὸ ἄρρεν παιδίον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ θῆλυ Σκυρ. κ.ά. **β)** Ὁ ἀνὴρ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν γυναῖκα Εὐβ. (Στρόπον.) Καππ. (Ἄνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Πάτμ. Σύμ.: *Ἔσουςα τ' ῥόκκα κι κάθουμι σὰ σιρκός* (δηλ. χωρὶς νὰ κάμνω τίποτε) Στρόπον. *Ἡρταν σερνικοὶ* Σινασσ. *Τὸ σερνικό, τὰ σερνικά* (ὁ ἀνὴρ, οἱ ἄνδρες. Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ οὐδ. γέν. ἀντὶ τοῦ ἄρσεν. ἰδ. RDawkins Modern Greek in Asia Minor 87 καὶ 115) Ἀραβάν. Φερτ. **γ)** Σύζυγος Λυκ. (Λιβύσσ.): *Ἐν ἡκούστην ἡ ἀρσινικός σου*; 2) Πληθ. *σερνικοί*, πρόκριτοι, δημογέροντες, ἔφοροι ἢ ἐπίτροποι ἐκκλησίας καὶ σχολείου Καππ. (Ἀραβάν. Σίλατ. Φερτ.) 3) Θηλ. *σερνική*, εἶδος μικροῦ πλοιαρίου μὲ ἓνα ἰστὸν καὶ μίαν κεραΐαν ἔχοντος εὐθεΐαν προεξέχουσιν πρῶραν καὶ πρύμνην ὁμοίαν πρὸς τὴν πρῶραν Μύκ. 4) Οὐδ. *ἀρσενικὸ α)* Δέρμα βοῦς ἄρρενος Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.: *Ἀσερνικὸ Ἀμερικῆς*. **β)** Ὁ στροφεὺς τοῦ πηδαλίου ἈΠαλάσκ. Λεξ. Γαλλοελλην. ναυτ. ὄρ. **γ)** Ξυλινὴ βάσις ἐν τῷ ἀνεμομύλῳ ἔχουσα προεξοχὰς κατ' ἴσας ἀποστάσεις, αἱ ὁποῖαι εἰσέρχονται εἰς ὑπερκειμένην πλάκα Λευκ. κ.ά. **δ)** Εἶδος μαύρης σταφυλῆς Ἀμοργ. κ.ά. **ε)** Φυτόν τι καλαμοειδὲς Θράκ. (Ἀμυγδαλ.)

ἀρσενικουδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *ἀρσενικουδί* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Μικρὸν ἄρρεν παιδίον, ἄρρεν βρέφος: Ἡ δεῖνα ἔκαμε ἕνα ἀρσενικονδάκι.

ἀρσενικούλλας ὁ, ἀμάρτ. *σερνικούλλας* Πελοπν. (Μάν.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀρσενικούλλι διὰ τῆς καταλ. -ας. Κόρη με τρόπους ζωηροὺς εἰς ἄρρενας ἀρμόζοντας: Ἡ δεῖνα εἶναι σωστὸς *σερνικούλλας*. Ἐ τὸ *σερνικούλα*, νὰ μὴ μαζώβεται ἀπὸ τὰ παιχνίδια! Συνών. ἀγώρι 4, ἀγώρινα 1, ἀγωροκόριτσο 1, ἀγωροῦ, ἀγώρω 1.

ἀρσενικούλλι τό, ἀμάρτ. *σερνικούλλι* Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τῆς καταλ. -ούλλι.

Παιδίον ἄρρεν: Βρίσκουνε ἕνα ἀντρώγενο ποῦ . . . εἶχανε ἕνα *σερνικούλλι* ἀναθρεφτό (ἐκ παραμυθ.).

ἀρσενικοχόρταρο τό, ἀμάρτ. *σερνικοχόρταρο* Ἰόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Τρίκκ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τοῦ οὐσ. χόρταρι.

Τὸ φυτὸν ἀρσενικοβοτάνι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πάνω σὲ ξεκορφο βουνὸ | μάννα καὶ δυχατέρα δυὸ μαζεῦουν τὸν ἀμάραντο | καὶ τὸ *σερνικοχόρταρο*

Τρίκκ. Συνών. ἀρσενικόχορτο. [**]

ἀρσενικόχορτο τό, Ζάκ. *σερνικόχορτο* Πελοπν. (Μάν.) Ἰόνιοι Νῆσ. (Λευκ. κ.ά.) *σιρνικόχορτου* Β.Εὔβ. *σιρν'κουχόρτ' Στερελλ.* (Λοκρ.) *σιρκουχόρτ' Στερελλ.* (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τοῦ οὐσ. χόρτο.

Ἀρσενικοχόρταρο, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ φάς *σιρκουχόρτ' γιὰ νὰ κάμ'ς σιρκὰ* Αἰτωλ. [**]

ἀρσενικοχωρίζω ἀμάρτ. *σιρκουχωρίζου* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τοῦ ρ. χωρίζω.

Χωρίζω τὰ πρόβατα ποῦ ἔχουν ἀρσενικά ἀρνία ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν θηλυκά διὰ νὰ βόσκουν τὰ πρῶτα εἰς νομὰς με περισσότερον χόρτον, ὥστε νὰ παχυνθοῦν τὰ διὰ πώλησιν ὠρισμένα ἀρνία τῶν ἐνθ' ἄν.: Ἀπουγινῆσανε τὰ πρόβατα, τώρρι θὰ *σιρκουχωρίζουμι* Ἀκαρναν. Τὰ *σιρκουχώρ'σαν* τὰ πρόβατα αὐτόθ.

ἀρσενικοχώρισμα τό, ἀμάρτ. *σιρκουχώρισμα* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρσενικοχωρίζω.

Ὁ χωρισμὸς τῶν προβάτων με ἀρσενικά ἀρνία ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν θηλυκά. Ἰδ. ἀρσενικοχωρίζω.

ἀρσενικόψαρο τό, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τοῦ οὐσ. ψάρι.

Μέγας ἰχθύς τῶν γλυκέων ὑδάτων. [**]

ἀρσενίκω ἡ, ἀμάρτ. *σερνίκω* Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός.

Γυνὴ ἔχουσα τρόπους ἀνδρός, ἀνδροπρεπής. Συνών. ἀρσενικοθήλυκη (ἰδ. ἀρσενικοθήλυκος 2).

ἀρσενικόνω ἀμάρτ. *ἀσερνικόνω* Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός.

Πληροῦμαι κηφήνων καὶ δὲν παράγω πλεόν μέλι, ἐπὶ τῆς κυψέλης: Ἡ *σερνίκωσε* τὸ σταμνὶ (κυψέλη). Πβ. ἀρσενικεύω (I) 3 καὶ 4.

ἀρσιζης ἐπίθ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ἡπ. Θήρ. Κέως Κρήτ. Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ. κ.ά.) Ρόδ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) ἀρσιζης Κύπρ. ἀρσιζ'ς Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Μύκ. ἀρσούζης Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀρσοίης Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Θηλ.

ἀρσιζα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. — Γ'Ξενοπ. Κέντρον 126 ἀρσιζ'σσα Λέσβ. ἀρσούζαινα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Οὐδ. ἀρχίζικο Σίφν.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *arsiz*.

1) Θρασύς, ἀναιδής, αὐθάδης Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ἡπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Κέως Κρήτ. Κύπρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μύκ. Νίσυρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) — Γ'Ξενοπ. ἐνθ' ἄν.: Δὲ βορῶ νὰ *χωνένω* τὸν ἀρσιζη ἄθροπο Θήρ. Ἀρσιζης εἶναι καὶ δὲ γροικῆ ὅ,τι κι ἀνὲ δοῦ λέμε Κρήτ. Παιδὶ ἀρσιζικο Μεσσ. Ἰμέσ οἱ ἀθροῦποι εἴμουσιν ἀρσούζηδοι Λιβύσσ. Ἀρσούζαινα γυναῖκα Τραπ. Χαλδ. κ.ά. Ἀρσούζ'κον παιδὶν Τραπ. Χαλδ. Ἀρχίζικα παιδιὰ Σίφν. || Φρ. Ἀς σὸν ἀρσούζ' ἐντροπὴν ἀραεύ'ς; (ἀπὸ τὸν ἀναιδῆ ζητεῖς ἐντροπὴν;) Κοτύωρ. β) Ὁ λέγων ἡ πράττων αἰσχροὶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά.: Πολὺ ἀρσιζα εἶναι ἡ δεῖνα Ἀπύρανθ. γ) Ἀσελγής Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ.ά.) δ) Αἰσχρός, ἐπὶ λόγων καὶ πραγμάτων Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ. κ.ά.) Σῦρ. (Ἐρμούπ.): Λέγει ἀρσιζικα (ἐνν. λόγια) Ἐρμούπ. Μεσσ. Ἐπῆεν τῶι ἔκαμεν ἀρσιζικα (ἐνν. πράγματα. Ἐπὶ συνουσίας) Κύπρ. Ἐκαμέν της ἀρσιζικα αὐτόθ. Τ'ν ἔκαμι ἀρσιζ'κα Αἰν.

2) Οὐδ., ἀτίθασον Κρήτ.: Ἀρσιζικο μουλάρι.

Πβ. ἀρσιζικος.

ἀρσιζιά ἡ, Ρόδ. ἀρσιζὰ Θήρ. ἀρσιζὰ Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσιζης καὶ τῆς καταλ. -ιά.

1) Θρασύτης, ἀναιδέια, αὐθάδεια ἐνθ' ἄν.: Ἐν ἐπῆαν σὰν ἀνθρώποι, μοναχὰ ἐπῆαν με τὴν ἀρσιζὰ Σύμ. Συνών. ἀρσιζλάεμαν, ἀρσιζλίκιν 1. 2) Ἀταξία Ρόδ.

ἀρσιζικόγλωσσα ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσιζικος καὶ τοῦ οὐσ. γλῶσσα.

Γλῶσσα λέγουσα αἰσχροὶ. Συνών. βρομόγλωσσα.

ἀρσιζικογλωσσιά ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσιζικόγλωσσος.

Αἰσχρολογία.

ἀρσιζικόγλωσσος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσιζικος καὶ τοῦ οὐσ. γλῶσσα.

Αἰσχρολόγος: Ἀρσιζικόγλωσσος εἶναι καὶ *σιχαίνομαί τονε*.

ἀρσιζικος ἐπίθ. Ἀθῆν. Εὔβ. (Κονίστρ.) Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. — Λεξ. Κομ. Λάουνδ. ἀρσιζικος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀρσιζικος Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἀρσιζικο οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἀρσιζης. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Τοῦ ἀρσιζικου ἀπεβλήθη τὸ ζ κατ' ἄνομ.

1) Ἀρσιζης 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Ἀρσιζης 1β, ὁ ἰδ., Εὔβ. (Κονίστρ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.): Δὲν ντρέπεσαι, ἀρσιζιτσε! Κονίστρ. 3) Ἀρσιζης 1δ, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀρσιζικος λόος Ἀπύρανθ. Λόγια ἀρσιζικα Κονίστρ. Ἀρχίζετε πάλι τ' ἀρσιζικα (ἐνν. λόγια) Κρήτ.

ἀρσιζλάεμαν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἀρσοζλάεμαν Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) ἀρσοζλάεμαν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρσιζλαεύω.

Ἀρσιζιά 1, ὁ ἰδ.

ἀρσιζλαεύω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.) ἀρσοζλαεύω Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) ἀρσοζλαεύω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *arsizlanmak*.

Φέρομαι ἀναιδῶς, θρασέως, ἀναισχυντῶ ἐνθ' ἄν.: Πολλὰ ἐρσοζλάεψεν τὸ παιδὶ σ'! Τραπ.

ἀρσιζλίκιν τό, Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ.) ἀρσοζλούκ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀρσοζλούχ' Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) ἀρσιλ-λίκ-κιν Κύπρ. ἀρσιλ-λίκ-κιν Κύπρ.

